

EL MISTERI DE ALEJANDRA

Alejandra era una xiqueta de 9 anys que des de xicoteta li agradava llegir llibres de misteris com Sherlock Holmes ...

Vivia amb els seus pares, el seu germà, els seus oncles i cosins. En total eren 7 persones a la mateixa casa. Un dia Alejandra mentres llegia un llibre, es va sentir un tret. Tot el món de la casa va eixir correguent cap al menjador, però quan van arribar estava l'oncle d'Alejandra tirat al sòl. Alejandra i la seua família es van quedar paralitzats. Van telefonar a l'ambulància perquè se l'emportaren, i l'ambulància no va tardar ni 10 segons. Això a Alejandra i la família li va semblar estrany. Era com si ja estiguera preparada a la crida del succés.

Alejandra amb la seua intel·ligència i astúcia va començar a investigar a totes les persones. Va dir que passaren d'un a un a la seua habitació per a fer-los un interrogatori. Primer va entrar la tia, plorant per si li passava alguna cosa a l'oncle. Alejandra li va preguntar que estava fent mentres que es va cometre el crim, i ella li va dir que estava fent el menjar i que es va anar correguent al menjador. Alejandra li va dir que s'anara. Va cridar al següent, després al següent i així fins que trac totes les pistes quines podia traure d'allí.

Al matí següent una vegada estaven desdejunant, van veure que un membre de la família no havia baixat a desdejunar, "la tia". Espantats van vore a algú amb una màscara correguent pel menjador. Van córrer cap a ell o ella i el van tirar al sòl per a llevar-li la màscara, i quan li la van llevar van cridar sorpresos... era la mare d'Alejandra, Ana!. Daniel el cosí d'Alejandra, va tocar a la policia. Quan se la van emportar, tots, a banda de plorar, pensaven per què ella estava fent eixes coses a la família. Alejandra ho sabia per un llibre de la casa que posava, que algú de la casa sap on està amagat el cofre del besavi. Alejandra anava fent maldats perquè li ho digueren, però cap dels quals van desaparèixer no ho sabien suposadament. Ja tots tranquils amb una mica de pena, es van adormir, però al matí següent va tornar a desaparèixer el pare d'Alejandra. No podia ser... Ana la suposada sospitosa estava en comissaria. Tots els xiquets van eixir al menjador. Alejandra va pensar "És impossible" i ràpidament es va posar a investigar. Ella sabia que el seu germà i els seus cosins no eren capaços de fer eixes coses als seus oncles i pares, llavors Alejandra tenia un as a la mànega. Com era tan llesta, agafava proves de tots els costats de la casa i es va sorprendre en veure que la sang de l'oncle era rara no semblava sang, llavors cridà al seu germà de cinc anys i li va fer sense que ell ho sabera beure's la sang de l'oncle dient-li que era quètxup, i de sobte el germà exclamà: Quin quètxup més bo! Llavors ací és quan Alejandra també el va provar i exactament era quètxup. Tot li va començar a quadrar, l'ambulància ràpida, la sang falsa, tot era mentida.